

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 6CoP/93/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5913202709
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 02. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Miroslav Šepták
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2014:5913202709.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Miroslava Šeptáka a členov senátu JUDr. Yvety Dzugasovej a JUDr. Jany Urbanovej, právnej veci navrhovateľky: Mgr. E. G., rod. G., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom A. XXX, XXX XX A., právne zastúpená Advokátska kancelária FP LEGAL, s.r.o., so sídlom Ružomerská 6, 821 05 Bratislava, IČO: 47 231 599, konajúca konateľom Mgr. Ferdinand Pethő, advokát, proti odporcovi: R. G., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom D. XXX/XX, XXX XX S., právne zastúpený JUDr. Peter Svrček, advokát, so sídlom C. XXXX/X, XXX XX S., v konaní o rozvod manželstva a úpravu výkonu práv a povinností rodičov na čas po rozvode k maloletému dieťaťu: E. G., nar. XX. XX. XXXX, zastúpená kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny v Ružomberku, o odvolaní odporcu proti rozsudku Okresného súdu Ružomberok č. k. 7P/31/2013-74 zo dňa 30. júla 2013, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu Ružomberok č. k. 7P/31/2013-74 zo dňa 30. júla 2013 potvrdzuje.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresný súd Ružomberok rozviedol manželstvo navrhovateľky E. G., rod. G., nar. XX. XX. XXXX a odporcu R. G., nar. XX. XX. XXXX, uzavreté dňa 26. 09. 2009 v Liskovej, zapísané v knihe manželstiev Matričného úradu Lisková, vo zväzku 3, ročník 2009, na strane 81, pod poradovým číslom 6. Zároveň schválil rodičovskú dohodu vo veci úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k mal. E. G., nar. XX. XX. XXXX, na čas po rozvode v nasledovnom znení: Mal. dieťa E. G., nar. XX. XX. XXXX sa na čas po rozvode zveruje do osobnej starostlivosti matke, pričom zastupovať ju a spravovať jej majetok budú obidvaja rodičia. Otec maloletého dieťaťa R. G., nar. XX. XX. XXXX sa zaväzuje platiť na výživu mal. E. G., nar. XX. XX. XXXX výživné vo výške 175,- Eur mesačne, vždy do každého 10-teho dňa v mesiaci vopred k rukám matky mal. dieťaťa E. G., rod. G., nar. XX. XX. XXXX, počnúc právoplatnosťou výroku tohto rozsudku. Stretávanie otca s mal. dieťaťom na čas po rozvode bolo upravené nasledovne: Otec je oprávnený stretávať sa s mal. E. G., nar. XX. XX. XXXX v období od právoplatnosti výroku tohto rozsudku do 31. 12. 2013 každú stredu v kalendárnom týždni od 15.30 hod. do 19.30 hod., každú sobotu v párnom kalendárnom týždni a každú nedeľu v nepárnom kalendárnom týždni vždy v čase od 9.00 hod. do 19.00 hod. a v období od 01.01.2014 každú stredu v kalendárnom týždni od 12.30 hod. do 19.30 hod. a každú sobotu v párnom kalendárnom týždni a každú nedeľu v nepárnom kalendárnom týždni vždy v čase od 9.00 hod. do 19.00 hod. Otec mal. E. prevezme v stanovenom čase pred bytom matky a tam ju aj matke odovzdá po stretnutí v stanovenom čase. Žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov konania.

V dôvodoch rozhodnutia uviedol, že na základe vykonaného dokazovania mal za preukázané, že manželstvo účastníkov si už dlhodobo neplní svoju spoločenskú funkciu. Manželia spolu nežijú

už dva roky, od augusta 2011 spoločne nehospodária. V prípade účastníkov sa pritom jednalo už o opakovaný návrh na rozvod manželstva. Navrhovateľka opakovane deklarovala nezáujem o obnovenie manželského spolužitia a zachovanie manželstva. S poukazom na uvedené súd konštatoval, že manželstvo účastníkov je len formálnym zväzkom dvoch ľudí, ktoré neplní žiadnu zo svojich spoločenských funkcií, keď spoločenský účel manželstva spočíva vo vytváraní rodinného prostredia, kde by manželia žili vo vzájomnej zhode v citovom zblížení poskytujúc si vzájomne podporu a pomoc. K úprave pomerov medzi účastníkmi konania nedošlo ani po späťvzatí návrhu rozvodu manželstva v konaní vedenom pod sp. zn. 9P/98/2011. Nedošlo ku zmene komunikačných schopností medzi navrhovateľkou a odporcom. Príčinu rozvratu manželstva súd videl v rôznych povahových vlastnostiach oboch partnerov a názorových rozdielov. Keďže s konaním o rozvod manželstva je zo zákona spojené aj konanie o úprave pomerov k mal. dieťaťu, z ich manželstva na čas po rozvode (§ 113 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku ďalej len „O. s. p.“) okresný súd zároveň s rozvodom manželstva schválil rodičovskú dohodu vo veci úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k mal. E. G. na čas po rozvode tak, ako je vyššie uvedená. Po preskúmaní rodičovskej dohody mal za to, že táto je v záujme mal. E., a preto ju aj s prihliadnutím na súhlasné stanovisko kolízneho opatrovníka a vychádzajúc z ust. § 24 a nasl. zák. č. 36/2005 Z. z. (ďalej len „Zákon o rodine“) schválil. O trovách konania rozhodol súd podľa § 144 veta prvá O. s. p. tak, že žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov konania, keďže v danom prípade išlo o konanie o rozvod manželstva.

Proti vyššie uvedenému rozsudku podal odporca prostredníctvom svojho splnomocneného zástupcu odvolanie, na základe ktorého odvolací súd žiadal, aby napadnutý rozsudok okresného súdu zmenil a návrh na rozvod manželstva zamietol. Uviedol, že doposiaľ zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené, konkrétne od pojednávania dňa 30. 07. 2013 sa vzťahy medzi manželmi výrazne zlepšili. Manželcia sa opätovne stretávajú, navrhovateľka navštevuje odporcu v práci, niekedy mu donesie obed, obdarúvajú sa navzájom darmi. Spoločne trávajú čas so svojou dcérou. Absolvujú spoločné výlety. Medzi manželmi dokonca došlo k obnoveniu ich intímneho spolužitia. V súčasnosti tak nie sú splnené podmienky na rozvod manželstva podľa § 23 ods. 1 Zákona o rodine. Keďže vzhľadom na zlepšujúce sa vzťahy medzi manželmi možno očakávať obnovenie manželského spolužitia, mal by odvolací súd túto skutočnosť zisťovať na pojednávaní, na ktorom odvolateľ navrhol vypočuť oboch účastníkov.

Navrhovateľka v podanom vyjadrení odvolací súd žiadala, aby napadnutý rozsudok okresného súdu ako vecne správny v celom rozsahu potvrdil. Tvrdenia uvádzané odporcom označila za nepravdivé. Po vynesení napadnutého rozsudku došlo ku krátkodobému normalizovaniu vzťahu účastníkov, keď sa navrhovateľka zameriavala pri komunikácii s odporcom výlučne na témy ohľadom mal. dcéry a boli na niekoľkých spoločných výletoch. Konala tak v snahe dopriať trojročnej dcére aspoň pár pekných chvíľ za prítomnosti obidvoch rodičov. Ani zďaleka sa to však nepriblížilo k obnove manželského spolužitia, ako to uvádza odporca. Medzičasom aj deklarovaný záujem odporcu o navrhovateľku opäť opadol. Ako príklad možno uviesť, že odporca priebežne informuje navrhovateľku prostredníctvom sms o svojom intímnom živote s inými ženami, ako aj o ich názoroch na správanie navrhovateľky. Správanie odporcu po vynesení napadnutého rozsudku je jednoznačne len prejavom jeho ješitnosti, keď nevie vnútorne spracovať, že navrhovateľka si dovolila požiadať o rozvod manželstva a nechce s odporcom spájať svoju ďalšiu budúcnosť. Rozvrat manželstva účastníkov je jednoznačne hlboký a trvalý.

Krajský súd, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O. s. p.), po zistení, že odvolanie podal včas účastník konania (§ 204 ods. 1, § 201 O. s. p.) proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 201 O. s. p.), pričom podanie opravného prostriedku nie je vylúčené podľa § 202 O. s. p., bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O. s. p.), preskúmal rozhodnutie v napadnutom rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní (§ 212 ods. 1 O. s. p.) a rozsudok okresného súdu podľa § 219 ods. 1 O. s. p. ako vecne správny potvrdil, a to z nasledovných dôvodov:

Podľa § 23 ods. 1,2 Zákona o rodine súd môže manželstvo na návrh niektorého z manželov rozviesť, ak sú vzťahy medzi manželmi tak vážne narušené a trvalo rozvrátené, že manželstvo nemôže plniť svoj účel a od manželov nemožno očakávať obnovenie manželského spolužitia. Súd zisťuje príčiny, ktoré

viedli k vážnemu rozvratu vzťahov medzi manželmi a pri rozhodovaní o rozvode na ne prihliada. Súd pri rozhodovaní o rozvode vždy prihliadne na záujem maloletých detí.

Vážnosť rozvratu vzťahov medzi manželmi v zmysle citovaného ustanovenia je daná jeho intenzitou (hĺbkou) a trvaním. Intenzita rozvratu vzťahov medzi manželmi je závislá od toho, do akej miery sa nezhody manželov týkajú podstatných vecí manželského spolužitia, t. j. akým spôsobom a v akom rozsahu manželia porušujú vo vzájomnom správaní sa pravidlá, ktoré vyplývajú zo základných zásad a ustanovení Zákona o rodine. Záver o vážnosti rozvratu vzťahov medzi manželmi je odôvodnený vtedy, ak sa rozvrat vzťahov medzi manželmi javí ako neodstrániteľný a nenapraviteľný stav. Úvaha o možnosti plnenia účelu manželstva je v podstate úvahou o možnosti plnenia základných funkcií, ktoré má manželstvo plniť. Preto možno k zrušeniu manželstva pristúpiť iba v odôvodnených prípadoch (§ 22 Zákona o rodine).

S konaním o rozvod manželstva je zo zákona spojené konanie o úpravu pomerov manželov k maloletým deťom z ich manželstva na čas po rozvode (§ 113 ods. 1 O. s. p.). Súd koná v týchto spojených veciach, aj keď to účastníci konania sami nenavrhlí, nemožno totiž rozhodnúť len o vzájomných vzťahoch manželov, bez zreteľa na záujem maloletých a bez úpravy vzájomných vzťahov manželov - rodičov k spoločným maloletým deťom na čas po rozvode ich manželstva.

Podľa § 24 ods. 1,3 Zákona o rodine v rozhodnutí, ktorým sa rozvádza manželstvo rodičov maloletého dieťaťa, súd upraví výkon ich rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu na čas po rozvode, najmä určí, komu maloleté dieťa zverí do osobnej starostlivosti, kto ho bude zastupovať a spravovať jeho majetok. Súčasne určí, ako má rodič, ktorému nebolo maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti, prispievať na jeho výživu, alebo schváli dohodu rodičov o výške výživného. Rozhodnutie o úprave výkonu rodičovských práv a povinností možno nahradiť dohodou rodičov. Dohoda musí byť schválená súdom, inak je nevykonateľná.

Podľa § 25 ods. 1,2 Zákona o rodine rodičia sa môžu dohodnúť o úprave styku s maloletým dieťaťom pred vyhlásením rozhodnutia, ktorým sa rozvádza manželstvo; dohoda o styku rodičov s maloletým dieťaťom sa stane súčasťou rozhodnutia o rozvode. Ak sa rodičia nedohodnú o úprave styku s maloletým dieťaťom podľa odseku 1, súd upraví styk rodičov s maloletým dieťaťom v rozhodnutí o rozvode; to neplatí, ak rodičia úpravu styku žiadajú neupraviť.

Odvolačný súd preskúmaním napadnutého rozsudku, prislúchajúceho spisového materiálu a vyhodnotením toho, čo uviedol v rámci odvolacieho konania, tak odvolateľ - odporca, ako aj v písomnom vyjadrení navrhovateľka konštatuje, že prvostupňový súd v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti potrebné pre posúdenie veci, vykonal dokazovanie, ktoré vyhodnotil v súlade s ust. § 132 O. s. p. a dospel k skutkovým a právnym záverom, s ktorými sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožnil, a preto s poukazom na citované ust.

§ 219 ods. 2 O. s. p., keďže sa v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, obmedzuje sa len na skonštatovanie správnosti jeho dôvodov.

Oboznámiac sa s výsledkami vykonaného dokazovania a tiež aj s prihliadnutím na vyjadrenie navrhovateľky k podanému odvolaniu bol aj odvolací súd toho názoru, že tak v čase rozhodovania prvostupňového súdu, ako aj odvolacieho súdu boli (sú) vzťahy medzi účastníkmi tak vážne narušené a trvalo rozvrátené, že ich manželstvo si už naďalej nemôže plniť svoje spoločenské funkcie do budúcnosti. V tomto smere sú konštatovania prvostupňového súdu správne a zodpovedajúce skutkovému stavu zisteného z vykonaného dokazovania. Manželia spolu nežijú už dva roky, spoločne nehospodária. Navrhovateľka opakovane v prvostupňovom konaní jednoznačne vyjadrila svoj nezáujem o zachovanie manželstva. V prípade účastníkov tiež ide o opakovaný návrh na rozvod manželstva. Napokon ani samotný odvolateľ nespochybňoval hodnotiace závery okresného súdu, poukazoval len na zmenu správania sa účastníkov po vyhlásení napadnutého rozsudku. Navrhovateľka v podanom vyjadrení k odvolaniu však skutočnosti uvádzané odvolateľom nepotvrdila. Naopak naďalej trvala na rozvode manželstva. Vychádzajúc z uvedeného bol aj odvolací súd toho názoru, že zákonné predpoklady pre rozvod manželstva v danej veci boli naplnené.

S konaním o rozvod manželstva je zo zákona spojené aj konanie úpravy práv a pomerov rodičov k mal. deťom. Vo vzťahu k uvedenému výroku však odvolateľ neuviedol žiadne skutočnosti. Odvolací súd pritom zhodne s rozhodnutím okresného súdu a stanoviskom kolízneho opatrovníka nepovažoval schválenú dohodu o úprave rodičovských práv a povinností za takú, ktorá by bola v rozpore so záujmami maloletých, a preto rozsudok okresného súdu aj v uvedenej časti ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 O. s. p. potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 144 ods. 1 veta prvá O. s. p. v spojení s § 224 ods. 1 O. s. p. Podľa citovaného zákonného ustanovenia účastníci nemajú právo na náhradu trov konania o rozvod alebo neplatnosť manželstva alebo určenie, či tu manželstvo je alebo nie je.

Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.